

Ado is een sfeermannetje

door Renze de Vries

Je hoort wel eens zeggen dat we 'in een beeldcultuur' leven, en voor je er erg in hebt ga je dat om je heen zien. Alles wordt beeld. Zo zie ik in een boek over trompettist Ado Broodboom meteen een fotoboek.

Of dat helemaal goed gezien is, daar wil ik af wezen. Behalve foto's – niet alleen van Ado maar ook van Anneke Grönloh, erg mooi hoor – staat er ook een verhaal in het boek. Het is Ado's eigen verhaal en ik heb er met enige regelmaat om moeten grinniken, wat me bij leesboeken zelden gebeurt.

Toch denk ik: al wordt het me allemaal nog zo levendig verteld, het blijft de vraag waarom dat in een boek moet. En het goede van dit boek is, dat staat erin. Helemaal achterin. Waar een cd met Ado Broodbooms oeuvre is aangebracht. Dit boek dus is een cd-boek. Alleen als je het doorhebt, snap je het.

Er zijn voor de cd 15 muziekstukjes uitgekozen, waarover geen kwaad woord, leest u verder, plus nog vier bonus tracks. Waarom bonus tracks? Ik weet het niet. Wel meen ik dat deze stukjes, met name een tweetal uit 1947 en 1949, essentiële informatie bevatten over Ado Broodboom de trompettist.

In die paar stukjes hoor je een trompettist typische jaren-veertig-geluiden maken. Beetje rauwe toon, flink kracht erachter en hier en daar een bebop-lick. Zo deed men dat destijds. Het is mooi dat dit oude spul er nog is, want je hoort een muzikant in ontwikkeling, en dat is goed. Immers, geen leukere muzikant dan een muzikant die er nog niet helemaal is.

Neem dus die volgorde, eerst de bonussen, dan de 15 hoofdstukken. Die stammen grotendeels uit het eind van de jaren vijftig, begin zestig, en het is duidelijk dat Ado Broodboom zichzelf dan ongeveer heeft uitgevonden. In de eerste plaats, Ado is een sfeermannetje. Coupe Negresco, Summertime, In A Sentimental Mood, dat zijn stukken die in handen gelegd dienen te worden van iemand met een verhaal en een idee van voordracht.

Kenmerkend is, je hoort het in vrijwel alle stukken, hoe Broodboom zijn solo's aanvangt. Met een laconieke, bijna doordeweekse frase, niks bijzonders. Denk aan de man die een vergadering binnenkomt met de mededeling:

‘Goedemiddag dames en heren, goed dat u er bent.’ Waarna er zonder spektakel een helder betoog op gang wordt gezet. Accentje, versnellinkje, rust, mooi geformuleerd, dat is het.

Er zijn een paar stukken waar de trompettist extra goed op z’n plaats is. Opmerkelijk genoeg is het muziek, we schrijven 1959, waarover nogal wat controverse ontstond. De instrumentatie en arrangementen van Theo Loevendie voor het radioprogramma Romance in Jazz zouden al te pretentius zijn, iets waar we een halve eeuw later gemakkelijk anders over denken. Dit is namelijk zeldzaam evenwichtige muziek, een hoop kleur en variëteit waar heel logisch een trompet doorheen schaatst. Het gaat om Parkers Perhaps en de standard You Stepped Out Of A Dream – prachtig spul.

Wat fotoboek, leesboek, compact disc betreft, er moet me het volgende van het hart: zelden zag ik een muzikale persoonlijkheid en een persoonlijke muziek zo fraai bij elkaar gebracht.

Ado Broodboom & Bert Vuijsje: Ado Broodboom trompet
Uitgeverij In de Knipscheer
Hardcover, 160 pagina's met cd; € 29,50
ISBN 978 90 6265 949 4
www.indeknipscheer.com

Bron: *JazzBulletin*, juni 2017